

Met veel interesse hebben wij de RIB Pilot jeugdhulp in het speciaal onderwijs gelezen. Het verbeteren van zorg voor onze kinderen is een goed streven.

We hebben een tweetal onderwerpen waar we een aantal vragen over willen stellen; de doelstelling van de pilot, en de definitie van normaliseren.

1. De pilot heeft als focus de optimalisatie van de hulpverlening aan de schoolkant, hoe wordt de optimalisatie van de hulpverlening voor het kind thuis/gezin gewaarborgd?
2. Op welke manier past deze aanpak bij de doelstelling: 1 hulpverlener per gezin?

In de inleiding van de RIB wordt gesproken over 'normalisering'. Afgelopen najaar heeft de raad tijdens de behandeling van het Sociaal Akkoord kort gesproken over wat nu verstaan wordt onder 'normalisering', een gesprek wat eindigde in een semantische discussie.

<https://gemeenteraad.oudewater.nl/Vergaderingen/Gemeenteraad/2023/16-november/20:00/raadsvoorstel-Uitvoeringsagenda-Sociaal-Akkoord-2023-2027-Oudewater-zijn-we-samen-119746> (ca laatste 15 min)

Er blijken 9 verschillende definities/perspectieven van normalisatie in de jeugdhulp te circuleren:

<https://www.nji.nl/pedagogische-basis/negen-definities-van-normaliseren>

3. Welke definitie/perspectief wordt er binnen de gemeente en het stadsteam gebruikt?
4. Staat deze definitie/perspectief ergens vastgesteld in een beleidsdocument? Zo ja in welke? Zo nee is het wenselijk dit te organiseren?
5. Op welke manier moeten we de mededeling dat deze Pilot Jeugdhulp in het (V)SO valt onder de noemer 'normaliseren' interpreteren?

Daarnaast zijn wij erg benieuwd hoe de andere fracties tegen 'normaliseren' aankijken. Wat is normaal, wie bepaalt wat normaal is, hoe willen we 'normaliseren' in beleid vastleggen, in hoeverre vinden we 'normaliseren' een argument om wel of niet te handelen, etc?

Dank vast voor het beantwoorden van de vragen.

Groet namens de Onafhankelijken,

Annika Huizinga